

rens familie-, uddannelses- og beskæftigelsesmæssige situation. Udvalget har ikke anset det for muligt at opstille nogen skarp regel herom.

Efter udvalgets opfattelse bør der imidlertid i praksis tages udgangspunkt i, at skyldnerens gæld skal nedsættes så meget, at han vil være i stand til at betale den resterende del af den usikrede gæld i løbet af 5 år. Nedsættelsesprocenten skal fastsættes ud fra en opgørelse af skyldnerens forventede indtægter og udgifter i den pågældende periode under hensyn til, at skyldneren og dennes husstand kan opretholde en »beskeden levefod« (jfr. retsplejelovens § 509). Udvalget forudsætter, at det kun i temmelig få tilfælde vil forekomme, at skyldneren vil kunne opnå gældssanering form af sletning af al gæld.

Med henblik på, at skyldnerens betaling af restgælden kan sættes i system, foreslås det i betænkningen (s. 135 f), at skifteretten i gældssaneringskendelsen kan fastsætte en henstands- og afdragsordning.

Efter betænkningen (s. 98 f) forudsættes væsentlig misligholdelse af skyldnerens betalingspligt i henhold til den i gældssaneringskendelsen fastsatte afdragsordning at bringe den nedskrevne gæld til forfald, således at fordringshaveren bliver berettiget til uden hensyn til gældssaneringskendelsens henstandsbestemmelser at inddrive den nedskrevne restgæld ved sædvanlig individualforfølgning. Dette svarer til, hvad der gælder med hensyn til misligholdelse af tvangsakkord.

Skyldes misligholdelse af en tvangsakkord, at skyldneren groft har tilsidesat sine pligter ifølge akkorden, kan denne på begæring ophæves af skifteretten med den virkning, at den ved akkorden nedskrevne del af gælden påny kommer til at hvile på skyldneren. Udvalget finder i lighed hermed, at spørgsmål om ophævelse af en gældssaneringsordning (d.v.s. genoplivning af den ved kendelsen stiftede gæld) kun bør komme på tale, når misligholdelsen skyldes manglende betalingsvilje eller lignende groft forhold fra skyldnerens side.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter og forslag til regler om indholdet og virkningerne af kendelser om gældssanering.

3.5. Der er indhentet udtalelser over gældssaneringsudvalgets betænkning fra præsidenterne for østre og vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og retterne i Odense, Ålborg og Århus, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Industrirådet, Håndværksrådet, Butikshandelens

Fællesråd, Danmarks Aktive Handelsrejsende, Danske Husmandsforeninger, De Danske Handelsforeningers Fælles-organisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Den Danske Bankforening, Lønmodtagernes Garantifond, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenlutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Realkreditrådet, Danmarks Sparekasseforening, Forbrugerrådet, Entreprenørforeningen. De Danske Landboforeninger, Foreningen af kreditoplysningsbureauer i Danmark, Assurandør-Societetet, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation og samtlige øvrige ministerier.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget falder som nævnt i to hovedafsnit. Den del af forslaget, som vedrører betalingsstandsning, må antages at indebære en vis forøgelse af arbejdsbyrden ved retterne. Det mere præcise omfang heraf vil imidlertid afhænge af den nærmere tilrettelæggelse af arbejdsgange m.v. og af den praksis, som vil fæstne sig med hensyn til sagernes behandling.

Merarbejdet vedrørende betalingsstandsning vil på denne baggrund indgå i en samlet vurdering af de administrative og økonomiske konsekvenser for domstolene af den i juni 1983 gennemførte udlændingelov, af det foreliggende lovforslags bestemmelser om betalingsstandsning samt af de fremsatte lovforslag om ændringer af retsplejeloven og retsafgiftsloven.

Den del af forslaget, som vedrører gældssanering, indebærer, at en helt ny sagstype henlægges til domstolene med et tilsvarende merarbejde til følge. Det vil naturligt være forbundet med vanskelighed på forhånd at opgøre antallet af de sager, der kan forventes at skulle behandles. Det kan dog på grundlag af de foreliggende oplysninger om det årlige antal insolvenserklæringer i fogedretterne anslås, at ca. 10.000 personer årligt vil indgive begæring om gældssanering. Det kan endvidere skønnes, at der årligt for ca. 5.000 af de nævnte personer vil blive indledt gældssanerings sag. Til at udføre merarbejdet ved disse sager skønnes det nødvendigt ved domstolene at oprette 15 stillinger som dommerfuldmægtig og 15 stillinger som kontorfunktionær. De samlede årlige udgifter til løn m.v. vil udgøre 6,0 mio. kr.

Det skønnes, at de udgifter til bistand til behandling af gældssaneringssager, herunder udgifter til advokathjælp, som efter lovforslaget skal bæres